не "К"

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

РЕЗОЛЮЦІЯ

До документа
№ 1865-IX
від 04.11.2021
Вхідний № 300/01-01
від 08.12.2021

Буразі Т.В.-узагальн.
Шеремету С.В.
Поліщук С.Ю.
Соломасі С.Г.
Головам райдержадміністрацій
Міським, селищним, сільським головам

Для врахування у роботі.

Чорна М.В.

08.12.2021

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Фонд часткового гарантування кредитів
у сільському господарстві

Цей Закон визначає правовий статус, особливості утворення та засади діяльності Фонду часткового гарантування кредитів у сільському господарстві, встановлює порядок визначення критеріїв щодо суб'єктів підприємництва та фінансових установ, зобов'язання за кредитними договорами між якими можуть гарантуватися Фондом.

Стаття 1. Правовий статус Фонду часткового гарантування кредитів у сільському господарстві

1. Фонд часткового гарантування кредитів у сільському господарстві (далі – Фонд) є небанківською фінансовою установою з особливим статусом, яка виконує функції із забезпечення підтримки суб'єктів мікропідприємництва, малого та середнього підприємництва, фізичних осіб – підприємців, що провадять діяльність у галузі сільського господарства, шляхом часткового гарантування виконання зобов'язань таких суб'єктів за кредитними договорами.

2. Засновником Фонду є держава в особі Кабінету Міністрів України. Рішення про утворення Фонду приймає Кабінет Міністрів України.

Фонд не належить до категорії державних цільових фондів, набуває статусу фінансової установи та право здійснювати діяльність з надання фінансових послуг після включення його до Державного реєстру фінансових установ, ведення якого здійснює Національний банк України, та отримання ліцензії у порядку, встановленому законом і нормативно-правовими актами Національного банку України.

3. Учасниками Фонду, крім держави, можуть бути міжнародні фінансові організації, інші юридичні особи.

Кіровоградська обласна державна адміністрація
300/01-01 від 08.12.2021

4. У своїй діяльності Фонд керується Конституцією України, Цивільним та Господарським кодексами України, цим Законом та Законом України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг", а також іншими законами та нормативно-правовими актами з питань регулювання небанківських фінансових послуг.

5. Фонд має відокремлене майно, самостійний баланс та рахунки в установах банків.

6. Фонд може бути одержувачем бюджетних коштів.

7. Місцезнаходження Фонду – місто Київ.

Стаття 2. Статут Фонду

1. Установчим документом Фонду є Статут Фонду часткового гарантування кредитів у сільському господарстві (далі – Статут Фонду).

2. Статут Фонду затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. Статут Фонду містить інформацію про:

1) повне та скорочене найменування Фонду;

2) організаційно-правову форму Фонду;

3) розмір та порядок формування статутного капіталу Фонду;

4) органи управління Фондом, їх компетенцію, порядок скликання та прийняття рішень;

5) порядок припинення Фонду;

6) порядок внесення змін до Статуту Фонду;

7) інші положення, що не суперечать законодавству України.

Стаття 3. Статутний капітал Фонду

1. Статутний капітал Фонду формується за рахунок коштів Державного бюджету України та з інших джерел, не заборонених законом, у розмірі, необхідному для забезпечення виконання статутних завдань Фонду.

2. Розмір статутного капіталу Фонду визначається у Статуті Фонду та формується з урахуванням вимог цього Закону та законів України з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг.

3. Мінімальна частка держави у статутному капіталі Фонду становить 51 відсоток. Мінімальна частка держави у статутному капіталі Фонду не

підлягає відступленню, приватизації, продажу та відчуженню в будь-який інший спосіб.

4. Статутний капітал Фонду може бути збільшений лише після внесення всіма учасниками своїх вкладів у повному обсязі.

Збільшення статутного капіталу Фонду може здійснюватися шляхом внесення до статутного капіталу Фонду облігацій внутрішньої державної позики.

5. Учасник Фонду має право продати або відступити в будь-який інший спосіб свою частку або її частину у статутному капіталі Фонду з урахуванням положень частини третьої цієї статті.

Стаття 4. Права та обов'язки учасників Фонду

1. Учасники Фонду мають право:

1) брати участь в управлінні Фондом у порядку, передбаченому цим Законом;

2) отримувати інформацію про фінансово-господарську діяльність Фонду;

3) брати участь у розподілі чистого прибутку, одержаного в результаті фінансово-господарської діяльності Фонду;

4) відступити свою частку або її частину у статутному капіталі Фонду відповідно до статті 3 цього Закону;

5) отримати у разі ліквідації Фонду частину майна, що залишилося після проведення розрахунків з кредиторами, або його вартість;

6) інші права, передбачені цим Законом та Статутом Фонду.

2. Учасники Фонду зобов'язані:

1) виконувати рішення Загальних зборів учасників Фонду (далі – Загальні збори) та Ради Фонду;

2) виконувати обов'язки, встановлені цим Законом та Статутом Фонду.

Стаття 5. Виплата дивідендів учасникам Фонду

1. Виплата дивідендів здійснюється за рахунок чистого прибутку Фонду особам, які були учасниками Фонду на день прийняття рішення про виплату дивідендів, пропорційно до розміру часток таких осіб у статутному капіталі Фонду.

2. Виплата дивідендів учасникам Фонду здійснюється грошовими коштами.

3. Фонд не має права приймати рішення про виплату дивідендів учасникам Фонду та здійснювати відповідну виплату протягом двох років з дня державної реєстрації Фонду як юридичної особи.

4. Фонд має право здійснювати виплату дивідендів учасникам Фонду один раз на рік за підсумками календарного року за рахунок чистого прибутку звітного року, що залишається в розпорядженні Фонду. Фонд здійснює виплату дивідендів учасникам Фонду у порядку, передбаченому Статутом Фонду.

5. Рішення про виплату дивідендів учасникам Фонду має відповідати вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Національного банку України.

6. Виплата дивідендів учасникам Фонду здійснюється у строк, що не перевищує шість місяців з дня прийняття відповідного рішення, якщо інше не передбачено Статутом Фонду.

7. Фонд не має права приймати рішення про виплату дивідендів учасникам Фонду та/або виплачувати дивіденди, якщо майна Фонду недостатньо для задоволення вимог кредиторів за зобов'язаннями, строк виконання яких настав, або буде недостатньо внаслідок прийняття рішення про виплату дивідендів учасникам Фонду чи здійснення такої виплати.

Фонд не має права приймати рішення про виплату дивідендів учасникам Фонду та/або виплачувати дивіденди в разі порушення вимог частини п'ятої статті 13 цього Закону.

8. Статутом Фонду можуть додатково передбачатися умови, за яких учасникам Фонду не виплачуються дивіденди.

9. Фонд не має права виплачувати дивіденди учаснику, який не вніс вклад до статутного капіталу Фонду в повному обсязі.

Стаття 6. Органи управління Фонду

1. Органами управління Фонду є Загальні збори, Рада Фонду та Правління Фонду.

2. Загальні збори є вищим органом управління Фонду.

3. Рада Фонду є органом управління Фонду.

4. Правління Фонду є виконавчим органом Фонду.

Стаття 7. Загальні збори учасників Фонду

1. До виключної компетенції Загальних зборів належить:

1) внесення змін до Статуту Фонду;

2) зміна розміру статутного капіталу Фонду та ухвалення рішення про вступ нових учасників до Фонду за пропозицією Ради Фонду;

3) визначення основних (стратегічних) напрямів діяльності Фонду;

4) схвалення розробленої та затвердженої Радою Фонду стратегії розвитку Фонду на три роки;

5) визначення цільової групи суб'єктів підприємництва, які мають право на часткове гарантування Фондом виконання зобов'язань за кредитними договорами;

6) припинення Фонду;

7) розподіл чистого прибутку, одержаного в результаті фінансово-господарської діяльності Фонду;

8) затвердження розміру річних дивідендів;

9) затвердження річного звіту Фонду;

10) розгляд та затвердження звіту Ради Фонду;

11) прийняття рішень з питань порядку денного проведення Загальних зборів;

12) вирішення інших питань, що належать до компетенції Загальних зборів відповідно до законодавства України.

2. Загальні збори можуть вирішувати будь-які питання діяльності Фонду, крім тих, що належать до виключної компетенції Ради Фонду відповідно до цього Закону або Статуту Фонду.

3. Кожен учасник Загальних зборів має кількість голосів, пропорційну до розміру його частки у статутному капіталі Фонду.

4. Якщо держава є єдиним учасником Фонду, рішення з питань, що належать до повноважень Загальних зборів, приймаються засновником.

Стаття 8. Порядок формування Ради Фонду та її повноваження

1. Рада Фонду утворюється відповідно до абзацу першого частини другої статті 11^2 Закону України "Про управління об'єктами державної власності" з урахуванням особливостей, визначених цим Законом, у складі п'яти осіб.

2. Строк повноважень членів Ради Фонду становить чотири роки.

Одна особа не може займати посаду члена Ради Фонду більше ніж два строки поспіль.

3. Учасник або група учасників (інші ніж держава або учасники, частка держави у статутному капіталі яких становить не менше 50 відсотків), частка яких у статутному капіталі Фонду становить більше 25 відсотків, мають право призначити до складу Ради Фонду свого представника.

4. Представники держави у Раді Фонду призначаються Кабінетом Міністрів України.

5. Кабінет Міністрів України забезпечує проведення конкурсу на посади незалежних членів Ради Фонду за 90 днів до дня завершення строку повноважень незалежних членів Ради Фонду або протягом 90 днів з дня дострокового припинення повноважень незалежного члена Ради Фонду.

Кабінет Міністрів України для проведення конкурсу на посади незалежних членів Ради Фонду утворює конкурсну комісію у складі трьох представників Кабінету Міністрів України та по одному представнику від всеукраїнських (національних) галузевих громадських об'єднань в аграрній та фінансовій сферах. У роботі конкурсної комісії може брати участь представник міжнародної асоціації установ гарантування та міжнародних фінансових організацій з правом дорадчого голосу.

Конкурсна комісія обирає незалежних членів Ради Фонду шляхом проведення конкурсу у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, виключно з числа кандидатів, обраних у порядку конкурсу компанією з добору персоналу. Незалежні члени Ради Фонду призначаються на посади рішенням Загальних зборів.

Витрати на проведення конкурсу з обрання незалежних членів Ради Фонду несе Фонд.

Порядок проведення конкурсу з обрання незалежних членів Ради Фонду затверджується Кабінетом Міністрів України.

6. Розмір винагороди членів Ради Фонду встановлюється Загальними зборами за рекомендацією компанії з добору персоналу, яка не брала участі у проведенні конкурсу з обрання кандидатів на посади незалежних членів Ради Фонду.

7. Компанія з добору персоналу, яка здійснює відбір кандидатів на посади незалежних членів Ради Фонду, та компанія з добору персоналу, яка рекомендує розмір винагороди членам Ради Фонду, повинні мати міжнародний досвід пошуку керівників фінансових установ не менш як 10 років.

8. Компанії з добору персоналу визначаються Кабінетом Міністрів України у встановленому ним порядку.

9. Вартість послуг компанії з добору персоналу, що рекомендує розмір винагороди членам Ради Фонду, визначається в договорі з Фондом фіксованою грошовою сумою.

10. Рада Фонду є колегіальним органом управління Фонду, що в межах своєї компетенції здійснює управління Фондом, а також контролює та регулює діяльність Правління Фонду з метою виконання стратегії розвитку Фонду. Рада Фонду діє в інтересах Фонду.

11. До виключної компетенції Ради Фонду належить:

1) розроблення та затвердження стратегії розвитку Фонду на три роки відповідно до основних (стратегічних) напрямів діяльності Фонду, подання її для схвалення Загальними зборами;

2) затвердження бюджету Фонду та бізнес-плану розвитку Фонду;

3) розроблення та затвердження стратегії і політики управління ризиками, процедури управління ризиками, а також переліку ризиків і їх граничних розмірів;

4) забезпечення функціонування системи внутрішнього контролю Фонду, контроль ефективності її функціонування;

5) контроль ефективності функціонування системи управління ризиками;

6) визначення організаційної структури Фонду;

7) внесення до Загальних зборів пропозицій щодо зміни розміру статутного капіталу Фонду та вступу нових учасників до Фонду;

8) здійснення контролю за діяльністю Правління Фонду, внесення пропозицій щодо її вдосконалення;

9) затвердження звіту Правління Фонду про діяльність Фонду за звітний рік та заходів за результатами розгляду відповідного звіту;

10) затвердження положень про Раду Фонду та Правління Фонду;

11) затвердження положення про політику інвестування у фінансові активи, систему внутрішнього контролю, систему управління ризиками та внутрішній аудит Фонду;

12) визначення кількісного складу Правління Фонду, призначення та звільнення з посад голови та членів Правління Фонду, ризик-менеджера та внутрішнього аудитора Фонду;

13) затвердження умов цивільно-правових, трудових договорів, що укладаються з головою та членами Правління Фонду, ризик-менеджером та внутрішнім аудитором Фонду, встановлення розміру їхньої винагороди, у тому числі заохочувальних та компенсаційних виплат;

14) встановлення критеріїв визначення зовнішнього аудитора Фонду;

15) щорічне визначення зовнішнього аудитора для проведення аудиту Фонду, затвердження умов договору, що укладається із зовнішнім аудитором Фонду, встановлення розміру оплати його послуг;

16) здійснення контролю за діяльністю внутрішнього аудитора Фонду;

17) розгляд висновків зовнішнього та внутрішнього аудиту Фонду, затвердження заходів за результатами відповідного розгляду;

18) контроль за усуненням недоліків, виявлених Національним банком України, іншими органами державної влади та органами управління, які в межах компетенції здійснюють нагляд за діяльністю Фонду;

19) затвердження положення про порядок надання гарантій Фондом;

20) визначення додаткових критеріїв щодо кредитоспроможності суб'єктів підприємництва, які мають право на часткове гарантування Фондом виконання зобов'язань за кредитними договорами;

21) встановлення критеріїв щодо фінансових установ, перед якими здійснюється гарантування за кредитними зобов'язаннями;

22) надання згоди на вчинення правочину Фондом, якщо ринкова вартість майна, робіт або послуг, що є предметом правочину, за даними останньої річної фінансової звітності становить 10 і більше відсотків вартості власного капіталу Фонду;

23) визначення переліку інформації, що належить до опублікування на офіційному веб-сайті Фонду в мережі Інтернет, забезпечення своєчасного опублікування Фондом такої інформації;

24) скликання Загальних зборів, підготовка порядку денного та прийняття рішення про дату проведення Загальних зборів;

25) вирішення інших питань, що належать до компетенції Ради Фонду відповідно до законодавства України.

12. Рада Фонду має право отримувати від Правління Фонду будь-яку інформацію про діяльність Фонду, необхідну для здійснення її повноважень.

13. Після визначення Загальними зборами основних (стратегічних) напрямів діяльності Фонду Рада Фонду повинна забезпечити розроблення та затвердити стратегію розвитку Фонду на три роки, а також подати її для схвалення Загальними зборами в порядку, встановленому Статутом Фонду та положенням про Раду Фонду.

Стратегія розвитку Фонду передбачає реалізацію визначених Загальними зборами основних (стратегічних) напрямів діяльності Фонду та містить очікувані показники результатів діяльності Фонду.

Загальні збори відмовляють у схваленні стратегії розвитку Фонду у разі її невідповідності визначеним Загальними зборами основним (стратегічним) напрямам діяльності Фонду або наявності в ній істотних недоліків, що можуть перешкодити ефективному виконанню стратегії. У разі несхвалення стратегії

розвитку Фонду Загальні збори повертають її Раді Фонду на доопрацювання з наданням конкретних зауважень і заперечень. У разі повторного несхвалення стратегії розвитку Фонду Загальні збори мають право припинити повноваження всього складу Ради Фонду. Підстави несхвалення стратегії розвитку Фонду мають бути опубліковані Загальними зборами.

14. Повноваження члена Ради Фонду можуть бути припинені достроково виключно з таких підстав:

1) невиконання стратегії розвитку Фонду, що підтверджується результатами щорічного оцінювання, яке проводиться в порядку, визначеному Загальними зборами;

2) повторне несхвалення Загальними зборами затвердженої Радою Фонду стратегії розвитку Фонду;

3) виявлення факту невідповідності члена Ради Фонду вимогам, встановленим цим Законом;

4) подання членом Ради Фонду особистої письмової заяви про припинення повноважень за власним бажанням, за умови подання такої заяви не пізніше ніж за два тижні до припинення повноважень;

5) подання членом Ради Фонду особистої письмової заяви про припинення повноважень у зв'язку з неможливістю виконувати свої повноваження за станом здоров'я;

6) набрання стосовно члена Ради Фонду законної сили обвинувальним вироком суду про притягнення до кримінальної відповідальності за вчинення умисного злочину;

7) набрання стосовно члена Ради Фонду законної сили судовим рішенням про притягнення до адміністративної або кримінальної відповідальності за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;

8) смерть члена Ради Фонду, визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно відсутнім або оголошення померлим;

9) відкликання учасником Фонду свого представника.

15. Рішення про дострокове припинення повноважень члена Ради Фонду з підстав, передбачених пунктами 1–4 частини чотирнадцятої цієї статті, приймається Загальними зборами. Рішення про дострокове припинення повноважень з підстав, передбачених пунктами 1 і 2 частини чотирнадцятої цієї статті, приймається лише стосовно всього складу Ради Фонду. Повноваження члена Ради Фонду достроково припиняються з підстав, передбачених пунктами 5–9 частини чотирнадцятої цієї статті, у разі настання відповідних обставин.

Загальні збори не мають права приймати рішення про припинення повноважень членів Ради Фонду з підстав, не передбачених цією статтею,

а також не мають права приймати рішення про тимчасове відсторонення члена Ради Фонду від виконання своїх повноважень.

У разі припинення повноважень члена Ради Фонду, який є представником учасника Фонду, такий учасник протягом 30 днів з дня припинення повноважень попереднього представника призначає до складу Ради Фонду іншого представника учасника Фонду.

У разі дострокового припинення повноважень незалежного члена Ради Фонду новий член Ради Фонду обирається у порядку, передбаченому частиною п'ятою цієї статті.

16. Загальні збори зобов'язані розпочати конкурс на зайняття посад незалежних членів Ради Фонду не пізніше ніж за 90 днів до закінчення строку повноважень Ради Фонду. У разі якщо після закінчення строку повноважень Ради Фонду Загальними зборами не прийнято рішення про призначення нового складу Ради Фонду, Рада Фонду продовжує виконувати свої повноваження до призначення її нового складу.

17. Раду Фонду очолює голова, який обирається Радою Фонду з числа її членів.

18. Формою роботи Ради Фонду є засідання, що проводяться в міру необхідності з періодичністю, визначеною Статутом Фонду, але не рідше одного разу на квартал. Статутом Фонду можуть бути передбачені умови та порядок прийняття Радою Фонду рішення шляхом проведення заочного голосування.

19. Засідання Ради Фонду скликаються за ініціативою голови Ради Фонду або на вимогу члена Ради Фонду, Правління Фонду, інших осіб, визначених Статутом Фонду. Ініціатори засідання Ради Фонду вносять питання до порядку денного такого засідання.

20. Засідання Ради Фонду є правоможним, за умови участі в ньому не менше двох третин членів Ради Фонду.

21. Рішення Ради Фонду приймається простою більшістю голосів членів Ради Фонду, які беруть участь у засіданні, якщо для прийняття рішення Статутом Фонду не встановлено більшу кількість голосів.

22. Кожен член Ради Фонду має один голос. Статутом Фонду може передбачатися право вирішального голосу голови Ради Фонду у разі рівного розподілу голосів.

23. Член Ради Фонду повинен виконувати свої обов'язки особисто і не може передавати свої повноваження іншій особі.

24. Члени Ради Фонду мають право на винагороду своєї діяльності за рахунок Фонду, якщо інше не передбачено законодавством України. Порядок виплати винагороди визначається цим Законом, Статутом Фонду, а також цивільно-правовим договором, що укладається з членом Ради Фонду.

Стаття 9. Вимоги до членів Ради Фонду

1. Члени Ради Фонду повинні відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Національного банку України щодо професійних вимог керівників фінансових установ та вимог до ділової репутації. Не допускається призначення особи на посаду члена Ради Фонду, якщо таке призначення може призвести до конфлікту інтересів.

2. Членами Ради Фонду можуть бути особи, які мають вищу освіту, досвід роботи у фінансовому секторі не менше п'яти років у сукупності, у тому числі на керівних посадах фінансових установ не менше трьох років, та бездоганну ділову репутацію.

Кабінет Міністрів України має право встановлювати додаткові вимоги до кандидатів на посаду члена Ради Фонду.

3. Не може бути членом Ради Фонду особа, яка мала судимість за вчинення умисного злочину.

4. Не може бути незалежним членом Ради Фонду:

1) особа, яка протягом будь-якого періоду за останні п'ять років, що передували її призначенню до Ради Фонду, була керівником або працівником Фонду, крім незалежного члена Ради Фонду;

2) особа, яка мала протягом останнього року, що передував її призначенню до Ради Фонду, істотні господарські або цивільно-правові відносини з Фондом або була власником істотної участі, кінцевим бенефіціаром або посадовою особою юридичної особи, яка мала такі відносини з Фондом. Істотними господарськими та цивільно-правовими відносинами є відносини, в результаті яких особа отримала або має право отримати грошові кошти або інше майно, переваги, пільги, послуги, нематеріальні активи, будь-які інші вигоди нематеріального характеру, які перевищують 5 відсотків доходу такої особи за попередній звітний рік;

3) особа, яка є членом виконавчого органу юридичної особи, членом наглядової ради якої є будь-який керівник (член Правління) Фонду;

4) особа, яка є власником істотної участі, кінцевим бенефіціаром, керівником, членом наглядової ради або працівником юридичної особи, що має можливість впливати на управління або діяльність Фонду;

5) особа, уповноважена на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, під час перебування на посадах, передбачених пунктом 1 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції", а також протягом трьох років після звільнення;

6) службова особа, яка займає відповідальне та особливо відповідальне становище, або службова особа, яка займала відповідальне та особливо відповідальне становище протягом будь-якого періоду за останні три роки, що

передували її призначенню до Ради Фонду. Термін "службові особи, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище" вживається у цьому Законі у значенні, наведеному в примітці до статті 51^3 Закону України "Про запобігання корупції";

7) особа, яка брала участь у зовнішньому аудиті Фонду протягом будь-якого періоду за останніх три роки, що передували її призначенню до Ради Фонду;

8) особа, яка входила до складу наглядової ради, виконавчого органу, контролюючого органу, іншого органу фінансової установи, якщо утворення такого органу було передбачено установчим документом фінансової установи, або яка була внутрішнім аудитором, головним бухгалтером у такій фінансовій установі протягом будь-якого періоду за останніх три роки до визнання фінансової установи неплатоспроможною;

9) близька особа до осіб, зазначених у пунктах 1–8 цієї частини, якщо призначення та перебування відповідної особи на посаді члена Ради Фонду призведе до конфлікту інтересів. Термін "близька особа" вживається у цьому Законі у значенні, наведеному у абзаці четвертому частини першої статті 1 Закону України "Про запобігання корупції".

Незалежний член Ради Фонду не може бути афілійованою особою учасника Фонду. Термін "афілійовані особи" вживається у цьому Законі у значенні, наведеному у пункті 1 частини першої статті 2 Закону України "Про акціонерні товариства".

Стаття 10. Правління Фонду

1. Члени Правління Фонду повинні відповідати вимогам цього Закону та нормативно-правових актів Національного банку України щодо професійних вимог до керівників фінансових установ та вимог до ділової репутації.

2. Правління Фонду здійснює управління поточною діяльністю Фонду.

3. До компетенції Правління Фонду належить вирішення всіх питань, пов'язаних з управлінням поточною діяльністю Фонду, крім питань, що належать до виключної компетенції Загальних зборів та Ради Фонду.

4. Правління Фонду підзвітне Раді Фонду та виконує її рішення.

5. Правління Фонду діє від імені Фонду в межах, встановлених цим Законом та Статутом Фонду.

6. Від імені Фонду контракт з головою Правління Фонду підписує голова Ради Фонду.

7. Розподіл повноважень між членами Правління Фонду здійснюється рішенням Правління Фонду.

8. Кожний член Правління Фонду має право вимагати проведення засідання Правління Фонду та вносити питання до його порядку денного.

9. Засідання Правління Фонду проводяться в міру необхідності з періодичністю, визначеною Статутом Фонду, але не рідше одного разу на місяць.

10. Повноваження членів Правління Фонду припиняються за рішенням Ради Фонду з одночасним прийняттям рішення про призначення нового голови Правління Фонду.

Стаття 11. Призначення керівників Фонду

1. Члени Ради Фонду та члени Правління Фонду (далі у цій статті – керівники Фонду) вступають на посаду з моменту їх призначення (обрання).

2. Фонд зобов'язаний повідомляти Національний банк України у встановленому ним порядку про зміну керівників Фонду, у тому числі про їх звільнення або призначення (обрання, набуття повноважень або припинення повноважень), протягом п'яти робочих днів з дня такої зміни.

3. Фонд у порядку, встановленому Національним банком України, зобов'язаний повідомити Національний банк України про призначення особи на посаду керівника Фонду та надати документи, що підтверджують проведення оцінки відповідності такої особи кваліфікаційним вимогам щодо професійної придатності та вимогам щодо незалежності (за потреби).

4. У разі виявлення Фондом чи Національним банком України невідповідності керівника Фонду кваліфікаційним вимогам щодо професійної придатності така особа може звернутися до Національного банку України у встановленому ним порядку з клопотанням про незастосування до неї виявленої ознаки небездоганної ділової репутації та/або надати додаткові документи (пояснення), що підтверджують її відповідність кваліфікаційним вимогам щодо професійної придатності.

5. Національний банк України має право запросити керівника Фонду для розгляду питання щодо його відповідності кваліфікаційним вимогам щодо професійної придатності та надання відповідних пояснень.

6. У разі прийняття Національним банком України за результатами оцінки ділової репутації та професійної придатності керівника Фонду рішення про визнання ділової репутації керівника Фонду небездоганною та/або про невідповідність його кваліфікаційним вимогам щодо професійної придатності Національний банк України має право вимагати заміни такого керівника.

7. Національний банк України має право вимагати припинення повноважень керівника Фонду, якщо за результатами здійснення нагляду виявлено, що такий керівник не відповідає кваліфікаційним вимогам щодо

професійної придатності та/або не забезпечує належного виконання своїх посадових обов'язків, що призвело до порушення вимог законодавства.

Фонд зобов'язаний на вимогу Національного банку України вжити заходів до припинення повноважень такого керівника Фонду та призначити (обрати) іншу особу на відповідну посаду у визначеному законодавством порядку.

Керівник Фонду припиняє виконання покладених на нього посадових обов'язків з моменту отримання від Національного банку України вимог щодо припинення повноважень.

Стаття 12. Відповідальність учасників Фонду, членів Ради Фонду та членів Правління Фонду

1. Учасники Фонду, члени Ради Фонду та члени Правління Фонду за порушення вимог законодавства, здійснення ризикових операцій, що загрожують інтересам Фонду, або доведення Фонду до неплатоспроможності несуть цивільно-правову, адміністративну та кримінальну відповідальність.

2. Майнова шкода, завдана неправомірними рішеннями, діями чи бездіяльністю учасників Фонду, членів Ради Фонду або членів Правління Фонду відшкодовується особою, яка її завдала.

Стаття 13. Види та умови діяльності Фонду

1. Єдиним видом діяльності Фонду є надання часткових гарантій за кредитними зобов'язаннями суб'єктів малого і середнього підприємництва, що провадять діяльність у галузі сільського господарства.

2. Фонд має право розміщувати тимчасово вільні кошти відповідно до положення про політику інвестування у фінансові активи, що затверджується Радою Фонду.

3. Гарантії надаються лише за кредитами, наданими фінансовими установами, які уклали договір про співпрацю з Фондом та відповідають критеріям прийнятності, затвердженим Радою Фонду.

4. Фонд надає гарантії в обсязі до 50 відсотків непогашеної суми основного боргу.

5. Фонд надає гарантії на строк дії кредитного договору, але не більше як на 10 років.

6. Обсяг наданих непокритих гарантій не може перевищувати більше ніж у чотири рази розмір регулятивного капіталу Фонду, порядок визначення якого встановлюється Національним банком України.

Для цілей цього Закону під обсягом наданих непокритих гарантій слід розуміти розмір кредитних ризиків, що не покриті інструментами передачі кредитних ризиків, порядок визначення якого встановлюється Національним банком України.

7. Порядок надання гарантій та максимальна сума гарантій Фонду перед однією фінансовою установою у поточному фінансовому році визначаються положенням, що затверджується Радою Фонду.

8. Якщо протягом будь-яких 12 місяців поспіль фінансова установа вимагає від Фонду сплатити грошову суму за порушеними суб'єктами підприємництва перед фінансовими установами зобов'язаннями у розмірі, що перевищує 20 відсотків суми всіх діючих гарантій, отриманих зазначеною фінансовою установою, така фінансова установа не має права отримувати від Фонду нових гарантій за зобов'язаннями своїх позичальників протягом наступних 12 місяців.

9. У разі якщо фінансова установа отримала від Фонду менше 10 гарантій та вимагає сплати грошової суми за порушеними суб'єктами підприємництва перед фінансовими установами зобов'язаннями у розмірі, що перевищує 20 відсотків суми всіх діючих гарантій, отриманих зазначеною фінансовою установою, Рада Фонду може встановити строк, на який видача нових гарантій такій фінансовій установі призупиняється.

10. Після закінчення строку призупинення надання гарантій фінансова установа зможе отримувати нові гарантії від Фонду, якщо така фінансова установа відповідатиме критеріям прийнятності, затвердженим Радою Фонду.

11. Гарантії не надаються на покриття зобов'язань осіб, які:

а) не погасили зобов'язання за раніше наданими гарантіями;

б) не відповідають вимогам цього Закону.

Стаття 14. Порядок визначення критеріїв стосовно суб'єктів підприємництва та фінансових установ

1. Для цілей цього Закону критерієм для суб'єктів підприємництва, які мають право на гарантування виконання зобов'язань за кредитними договорами, є мікро, малі та середні суб'єкти підприємництва, основним видом діяльності яких є виробництво сільськогосподарської продукції, які відповідають вимогам до мікропідприємств, малих та середніх підприємств згідно із Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" та у власності та/або користуванні яких перебувають землі сільськогосподарського призначення в обсязі, що не перевищує 500 гектарів, включаючи земельні ділянки, що придбаваються за грошові кошти, отримані у кредит.

Зазначений в абзаці першому цієї частини граничний показник розраховується сумарно щодо всієї групи пов'язаних із суб'єктом підприємництва контрагентів. При цьому суб'єкт підприємництва не може входити до групи пов'язаних із ним контрагентів, які не відповідають зазначеним в абзаці першому цієї частини граничним показникам щонайменше протягом останнього календарного року.

Суб'єктами підприємництва, які мають право на гарантування виконання зобов'язань за кредитними договорами, є юридичні особи та фізичні особи – підприємці, які провадять діяльність у галузі сільського господарства.

У разі якщо кредит надається з метою придбання земельної ділянки сільськогосподарського призначення, Фонд надає гарантії лише за умови передачі таких земельних ділянок у заставу кредитодавцям.

Цільова група суб'єктів підприємництва, які мають право на гарантування виконання зобов'язань за кредитними договорами, визначається Загальними зборами.

2. Не мають права на гарантування виконання зобов'язань за кредитними договорами:

1) юридичні особи, учасниками (акціонерами, членами) або кінцевими бенефіціарами яких є громадяни держави, визнаної Україною державою-агресором або державою-окупантом;

2) особи, які належать або належали до терористичних організацій, юридичні особи, в яких особи, які належать або належали до терористичних організацій, виступають учасниками (акціонерами, членами) або кінцевими бенефіціарами;

3) юридичні особи, учасниками (акціонерами, членами) або кінцевими бенефіціарами яких є іноземні держави;

4) юридичні особи, у яких неможливо встановити бенефіціарного власника (контролера);

5) юридичні особи, бенефіціарні власники (контролери) яких зареєстровані в офшорних зонах, віднесених Кабінетом Міністрів України до переліку офшорних зон;

6) фізичні та юридичні особи, стосовно яких застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України "Про санкції" у вигляді заборони на укладення правочинів з набуття у власність земельних ділянок, а також пов'язані з ними особи;

7) юридичні особи, створені за законодавством України, що перебувають під контролем фізичних та юридичних осіб, зареєстрованих у державах, включених Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) до списку держав, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;

8) юридичні особи, учасниками (акціонерами, членами) або кінцевими бенефіціарами яких є особи, які одночасно виступають учасниками (акціонерами, членами) інших юридичних осіб, що провадять діяльність у галузі сільського господарства;

9) фізичні особи – підприємці, які одночасно виступають учасниками (акціонерами, членами) юридичних осіб, що провадять діяльність у галузі сільського господарства.

Додаткові критерії щодо кредитоспроможності суб'єктів підприємництва, які мають право на гарантування виконання зобов'язань за кредитними договорами, визначаються Радою Фонду.

3. Критерії прийнятності щодо фінансових установ, які надали кредити та зобов'язання перед якими гарантуються Фондом, затверджуються Радою Фонду.

Стаття 15. Джерела формування коштів Фонду

1. Джерелами формування коштів Фонду є:

1) кошти, передані до статутного капіталу Фонду;

2) дохід від фінансово-господарської діяльності;

3) кошти, отримані від третіх осіб на поворотній та/або безповоротній основі, зокрема кредити та гранти, у тому числі кошти міжнародних фінансових організацій та міжнародної технічної допомоги;

4) бюджетні кошти в разі передбачення їх законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

5) облігації внутрішньої державної позики;

6) інші джерела, не заборонені законодавством.

Стаття 16. Внутрішній аудит Фонду

1. У Фонді діє внутрішній аудит.

2. Внутрішній аудитор Фонду призначається та звільняється з посади Радою Фонду. Внутрішній аудитор Фонду у своїй діяльності підзвітний Раді Фонду. Повноваження внутрішнього аудитора Фонду визначаються Статутом Фонду.

3. Внутрішній аудитор Фонду подає звіти внутрішнього аудиту Фонду станом на 1 січня та 1 липня до Ради Фонду з висновками та пропозиціями щодо питань, що належать до його повноважень, не пізніше одного місяця з

дня настання відповідного строку. Звіти внутрішнього аудиту Фонду підлягають затвердженню Радою Фонду.

Стаття 17. Розкриття інформації Фондом

1. Річний звіт, який включає звіт про діяльність Фонду за звітний рік та фінансову звітність, оприлюднюється на офіційному веб-сайті Фонду в мережі Інтернет не пізніше 30 квітня наступного за звітним року.

2. Фонд щомісяця публікує на своєму офіційному веб-сайті в мережі Інтернет інформацію про умови надання Фондом часткових гарантій, про осіб, яким надані гарантії, суми таких гарантій, а також про виплати за наданими гарантіями.

Фонд публікує інформацію про критерії щодо фінансових установ, перед якими здійснюється гарантування за кредитними зобов'язаннями, та інформацію про критерії відбору зовнішнього аудитора Фонду.

Національний банк України може визначати перелік додаткової інформації, що підлягає публікуванню на офіційному веб-сайті Фонду в мережі Інтернет.

Стаття 18. Державне регулювання діяльності Фонду

1. Державне регулювання та нагляд за діяльністю Фонду здійснює Національний банк України.

Стаття 19. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Абзац п'ятий частини другої статті 3 Закону України "Про управління об'єктами державної власності" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 46, ст. 456 із наступними змінами) доповнити словами і цифрами "а також на управління Фондом часткового гарантування кредитів у сільському господарстві, що здійснюється відповідно до Закону України "Про Фонд часткового гарантування кредитів у сільському господарстві", крім абзацу першого частини другої статті 11^{2}".

3. Кабінету Міністрів України:

1) протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

утворити Фонд часткового гарантування кредитів у сільському господарстві, забезпечити формування та сплату його статутного капіталу;

прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом;

2) протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд та приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

3) у 2022 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

4. Фонду протягом трьох місяців з дня його утворення привести свою діяльність у відповідність із цим Законом.

5. Національному банку України протягом дев'яти місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та розробити нормативно-правові акти на виконання цього Закону.

6. На нормативно-правові акти, що розробляються та затверджуються Національним банком України на виконання цього Закону, не поширюються вимоги Закону України "Про засади державної регуляторної діяльності у сфері господарської діяльності".

ПАРЛАМЕНТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. К и ї в
4 листопада 2021 року
№ 1865–IX